

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 330/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. B., B., vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4 Sp 6/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2008 doručená sťažnosť Ing. B. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 4 Sp 6/2006. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 21. augusta 2008.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že kúpnu zmluvou zo 14. novembra 2005 sťažovateľ kúpil od predávajúceho byt s príslušenstvom. Rozhodnutím Správy katastra B. (ďalej len „správa katastra“) sp. zn. V-5381/05 z 3. januára 2006 bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva k bytu na základe tejto zmluvy. Na návrh sťažovateľa rozsudkom krajského súdu č. k. 4 Sp 6/2006-31 z 21. novembra 2007 bolo rozhodnutie správy katastra potvrdené.

Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu jeho práv tým, že zmluva nebola považovaná za platnú, keďže v čase jej uzavretia predávajúci ešte nebol vlastníkom predávaného bytu. Podľa jeho názoru je v Európskej únii zaužívaná zásada, že budúci vlastník môže plne nakladať so svojimi nájomnými a vlastníckymi právami.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie bližšie neoznačeného ústavného práva a zrušil nezákonné rozhodnutie s tým, že uloží tridsaťdňovú lehotu na nápravu veci. Požaduje tiež náhradu škody 1 200 EUR.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ nepodal proti rozsudku krajského súdu č. k. 4 Sp 6/2006-31 z 21. novembra 2007 odvolanie, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. februára 2008.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Sťažovateľ je nespokojný s rozsudkom krajského súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť ešte 14. februára 2008. Vzhľadom na to, že sťažovateľ odovzdal svoju sťažnosť adresovanú ústavnému súdu na poštovú prepravu až 21. augusta 2008, stalo sa tak dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Nad rámec uvedeného záveru treba poznamenať, že aj keby bola sťažnosť podaná v zákonnej lehote, bolo by treba odmietnuť ju ako neprípustnú, a to vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyužil možnosť podať proti rozsudku krajského súdu odvolanie ako riadny opravný prostriedok.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008